Curtea de Justiţie a Uniunii Europene a respins practica autorităţilor române de a refuza rambursarea de TVA unei societăţi nerezidente pentru importuri de bunuri efectuate în România

Cazul C-441/16 SMS Group GmbH

Cazul analizează dacă un Stat Membru poate respinge unei persoane impozabile nerezidente cererea de rambursare depusă în baza prevederilor Directivei a opta, pe motiv că persoana impozabilă nu a făcut dovada „circuitului ulterior" al bunurilor importate, în legătură cu care a cerut rambursarea TVA.

Instanța de referință a întrebat Curtea de Justiție a Uniunii Europene (‚CJUE') dacă autoritățile fiscale pot refuza rambursarea TVA achitată pentru importul de bunuri, în situația în care, la momentul importului, executarea contractului de livrare în legătură cu care persoana impozabilă a cumpărat şi importat aceste bunuri era suspendată, operaţiunea pentru care acestea urmau să fie utilizate nu s-a mai realizat, iar persoana impozabilă nu a făcut dovada circuitului ulterior al acestora.

CJUE a afirmat că dreptul unei persoane impozabile stabilite într-un stat membru de a obține restituirea TVA-ului achitat într-un alt stat membru, astfel cum este prevăzut în Directiva a opta de TVA, este corespondentul dreptului, instituit în favoarea sa de Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al

taxei pe valoare adăugată („Directiva de TVA”), de a deduce TVA-ul achitat în amonte în propriul stat membru.

Având în vedere condiţiile pentru deducerea TVA menţionate la articolele 169 şi 170 din Directiva de TVA, interpretate în lumina Directivei a opta de TVA, orice persoană impozabilă nestabilită în scopuri de TVA în statul membru al importului bunurilor are dreptul la rambursarea TVA plătite/datorate la import în măsura în care bunurile respective sunt folosite pentru activităţile sale efectuate în afara statului membru unde TVA este datorată/plătită şi care ar permite deducere TVA dacă ar fi fost efectuate în acest stat membru, sau pentru anumite activităţi scutite de TVA.

În continuare, conform CJUE dreptul la rambursarea TVA ar trebui judecat pe baza unor evidenţe obiective care să ateste că la momentul la care a luat naştere acest drept persoana impozabilă în discuţie avea intenţia de a derula activitate economică.

Conform CJUE, având în vedere că SMS este o persoană impozabilă stabilită în Germania care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, şi că intenţia sa la momentul importului era de a furniza mai departe respectivul echipament către un client în Ucraina, ulterior primirii unei plăţi în avans, condiţiile substanţiale pentru rambursarea de TVA sunt îndeplinite.

Simplul fapt că, în cazul de față, la data la care bunurile au fost importate, contractul de livrare era suspendat este irelevant întrucât, printre altele, trebuie să se prezume că SMS și ar fi încălcat obligațiile contractuale față de subcontractantul său dacă ar fi refuzat livrarea bunurilor doar pentru motivul suspendării contractului de livrare. În plus, abia după ce aceste bunuri au fost importate, executarea contractului a fost abandonată cu titlu definitiv, pentru motive independente de voința SMS, mai precis din cauza dificultăților de plată cu care s-a confruntat cumpărătoarea.

CJUE a adăugat că în absența unei fraude sau a unui abuz, dreptul la rambursare, odată născut, rămâne dobândit. Specific, în cazul în care persoana impozabilă nu a putut utiliza bunurile sau serviciile în cadrul operațiunii preconizate ca urmare a unor împrejurări exterioare voinței sale, dreptul la rambursare rămâne dobândit, întrucât într-un astfel de caz nu există niciun risc de fraudă sau de abuz care să poată justifica refuzul rambursării.

CJUE a hotărât că unui stat membru îi este interzis să refuze unei persoane impozabile care nu este stabilită pe teritoriul său dreptul la rambursarea TVA achitată pentru importul de bunuri în situația în care, la momentul importului, executarea contractului în cadrul căruia persoana impozabilă a cumpărat și a importat aceste bunuri era suspendată, operațiunea pentru care acestea urmau să fie utilizate nu s-a mai realizat, iar persoana impozabilă nu a făcut dovada circuitului ulterior al acestora.

Decizia este similară cu cele emise în alte cauze ce au avut în vedere dreptul de deducere/rambursare a TVA în sensul în care dreptul de deducere trebuie apreciat pe baza dovezilor obiective cu privire la intenţia persoanei impozabile de a avea activitate economică şi că evenimentele ulterioare mai presus de controlul persoanei impozabile nu ar trebui să aducă atingere acestui drept (de exemplu C-37/95 Ghent Coal Terminal, C-110/94 INZO, etc.).

În practică, autorităţile fiscale române tind să condiționeze rambursările de TVA precum și dreptul de deducere a TVA de condiții suplimentare, ce nu sunt prevăzute de sistemul de TVA. Cazul de față prezintă argumente pentru susținerea faptului că rambursările de TVA precum și dreptul de deducere a TVA ar trebui să fie supuse doar condiţiilor menţionate expres în Directiva de TVA şi nu unor condiţii suplimentare impuse aleatoriu de autoritățile fiscale române.

Notificare privind opțiunea de aplicare a mecanismului de plată defalcată a TVA până la 31 decembrie 2017

Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.743 21 septembrie 2017 privind aprobarea modelului, conținutului și instrucțiunilor de completare ale formularului (086)
„Notificare privind opțiunea de aplicare a mecanismului de plată defalcată a TVA”

Ordinul conține modelul Formularului 086 “Notificare privind opțiunea de aplicare a mecanismului de plată defalcată a TVA” și instrucțiunile de completare al acestuia.

Conform Formularului, aplicarea mecanismului de plată defalcată a TVA intervine începând cu ziua următoare înscrierii în Registrul persoanelor care aplică plata defalcată a TVA, afișat pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

PwC România şi D&B David şi

Baias au oferit consultanţă grupului Voici la Mode pentru achiziţia a 3 magazine deţinute de Marks&Spencer în România

Echipa integrată de tranzacţii a D&B David şi Baias şi PwC România a oferit consultanţă juridică şi fiscală grupului cipriot Voici la Mode pentru achiziția a trei magazine deținute de Marks & Spencer (M&S) în România. Ca urmare a acestei achiziţii și a încheierii unui contract de franciză, Voici la Mode a devenit noul francizat M&S în România.

„*Întregul proces de tranzacție a fost intens şi a ridicat numeroase aspecte care trebuiau adresate într-un timp scurt, de la aspecte juridice la chestiuni de ordin practic. A fost important să înțelegem atât aspectele juridice, cât şi nevoile curente ale unui business care trebuia să fie funcțional din prima secundă de după finalizarea tranzacției*”, a declarat **Anda Rojanschi, Partener M&A, D&B David şi Baias**.

Echipa de consultanţă juridică D&B David şi Baias implicată în tranzacţie a fost coordonată de Anda Rojanschi (Partener M&A D&B David şi Baias) şi a fost compusă din Cristina Ciucă, Senior Associate, Anca Dascălu, Associate, şi Andreea Tortov, Associate.

Echipa de consultanţă fiscală implicată în tranzacţie a fost coordonată de Raluca Popa, Director, Consultanţă Fiscală, PwC România şi Valentina Radu, Director, Consultanţă Fiscală, şi a fost compusă din Adela Ţopescu, Manager, Anca Dumitrescu, Manager, şi Iulia Suciu, Consultant.

Anul acesta, Echipa integrată de Tranzacţii a PwC România şi

D&B David şi Baias a fost implicată în mai multe tranzacţii de anvergură printre care preluarea Supremia de către francezii de la Solina, achiziţia SunWave Pharma de către fondul sud-african de investiţii Coast2Coast Capital, precum şi vânzarea reţelei Praktiker către britanicii de la Kingfisher.

Plata defalcată a TVA posibil să fie aplicabilă numai firmelor care desfășoară tranzacții cu instituțiile publice

Comisia de Buget-Finanțe din Senat a adoptat marți, 26 septembrie 2017, proiectul ordonanței de plată defalcată a TVA cu amendamentul ca prevederile vor fi obligatorii numai pentru persoanele impozabile aflate în relații contractuale cu instituțiile publice și cele cu capital de stat, fiind opționale pentru celelalte persoane juridice.

Proiectul Comisiei de Buget-Finanțe urmează să fie dezbătut în plenul Senatului și apoi să fie transmis către Camera Deputaților, care este cameră decizională.

În formula propusă de Comisie, prevederile de plată defalcată a TVA sunt similare celor aplicabile în Italia până în iulie 2017. Acesta poate fi primul pas către o rezolvare cu avantaje reciproce a acestei probleme, care a fost pe agenda autorităților și a mediului de afaceri în ultimele săptămâni.

Vom reveni cu mai multe amănunte după dezbaterile din Senat și

Camera Deputaților.

România are nevoie de un sistem nou de impozitare bazat pe principii de mediu pentru a stimula înnoirea parcului auto

România are nevoie rapid de o strategie eficientă de impozitare a autoturismelor pentru a stimula înnoirea parcului auto, după ce eliminarea taxei de timbru în februarie a accelerat creșterea importurilor de mașini rulate. În primele opt luni din 2017 au fost înmatriculate peste 337.000 de mașini vechi, cu 110% mai mult comparativ cu întreaga perioadă a anului trecut. Măsurile din ultimii ani nu au oprit orientarea populației către mașinile second-hand, iar criza financiară a lăsat urme în comportamentul consumatorului român.

În timp ce alte țări pregătesc trecerea la mașini electrice, România este invadată de mașini vechi, care reprezintă surse de poluare dăunătoare sănătăţii, dar și de riscuri în trafic. Acestea sunt câteva dintre concluziile conferinței PwC dedicată sectorului auto, desfășurată azi la București.

Vârsta medie a parcului auto naţional va crește anul acesta la 13,1 ani, întrucât numărul autoturismelor rulate importate cu o vechime mai mare de 10 ani (normele Euro 3 şi Euro 2) s-a dublat faţă de 2016.

“O variantă pe care au utilizat-o și alte state membre și care poate da rezultate bune în România ar putea fi utilizarea armonizată a unei taxe de primă înmatriculare corelată cu sistemul de impozitare anuală a autoturismelor care să ia în considerare și nivelul de emisii de CO2 şi norme de poluare. Statul a încercat în ultimii ani să limiteze importurile de mașini vechi, însă căile alese nu au fost cele mai bune. Introducerea unei taxe de primă înmatriculare este posibilă, însă trebuie formulată inteligent, astfel încât să nu încalce prevederile legislației comunitare. Un instrument cu un potențial foarte ridicat, dar insuficient utilizat, este impozitul auto anual care trebuie reaşezat pe principii de mediu”, a declarat **Daniel Anghel, Liderul Sectorului de Automotive, PwC Europa Centrală și de Est**.

Sistemul de impozitare al autoturismelor este compus în principal din două elemente:

• Taxa de înmatriculare (Timbrul de mediu) – a fost revizuită în mai multe rânduri, până la alinierea la practicile UE, însă din februarie a fost eliminată. România avea unul dintre cele mai scăzute niveluri de taxă din UE pentru autoturisme noi, în timp ce taxa pentru autoturisme second-hand era peste media UE.

• Impozitul auto anual – rămas neschimbat în ultimii 10 ani, are nevoie de o revizuire aprofundată, deoarece nu sprijină îndeplinirea obiectivelor de reducere a emisiilor de CO2 și a vârstei medie a flotei auto, fiind bazat numai pe capacitatea cilindrică.

„Trebuie să ne gândim la o impozitare în acord cu recomandările Comisiei Europene, cu accent pe emisiile poluante ale autoturismelor și normele Euro ale motoarelor acestora, în loc de taxare în funcție de puterea sau capacitatea cilindrică a mașinii. Direcția agreată de Comisie este aceea de a impozita în funcție de gradul de poluare, de impactul asupra mediului. O astfel de modificare trebuie

introdusă cu o perioadă de grație rezonabilă și care să se aplice doar autovehiculelor înmatriculate după data intrării în vigoare a noii metodologii”, a adăugat **Bogdan Belciu, Partener, Consultanţă pentru Management, PwC România**.

Autoritățile ar putea analiza și introducerea unor măsuri complementare, precum:

• Impozitarea vehiculelor înmatriculate în alte state membre, care sunt utilizate în România pentru o perioadă lungă de timp;

• Deductibilitate suplimentară pentru vehiculele cu emisii reduse de CO2;

• Primă la achiziţionarea de maşini cu emisii reduse de CO2;

• Colectarea impozitului auto de către societăţile de asigurare;

• Contribuție de mediu la momentul efectuării inspecției tehnice periodice a autovehiculului (ITP).

În lipsa unei politici coerente a statului din punct de vedere al principiilor de mediu situația parcului auto s-a înrăutățit pe parcursul acestui an atunci când eliminarea timbrului de mediu a dus la o explozie a importurilor de mașini vechi, cu grad mai ridicat de poluare. În medie, mașinile aduse în țară după retragerea timbrului de mediu au fost mai vechi și mai poluante decât în 2016.

Fenomenul de îmbătrânire accelerată a parcului auto din România este în contradicție cu evoluțiile din țările dezvoltate din vestul Europei, care acordă o importanță sporită protejării mediului și siguranței, în timp ce încearcă să se pregătească pentru adoptarea la scară cât mai largă a mașinilor electrice.

Buletin fiscal – Modificări aduse legislației fiscale secundare

Veniturile obținute de persoanele fizice implicate în activități de cercetare-dezvoltare și inovare

Ordinul nr. 2326/2855/2017 privind stabilirea procedurii de acordare a facilității fiscale prevăzute pentru scutirea de la plata impozitului pe venit pentru venituri din salarii sau asimilare salariilor obținute de persoanele fizice implicate în activități de cercetare-dezvoltare și inovare.

Noul Ordin prevede procedura de acordare a facilității privind scutirea de la plata impozitului pe venit pentru persoanele fizice care obțin venituri din salarii şi asimilate salariilor ca urmare a desfășurării de activități de cercetare-dezvoltare și inovare.

În comparație cu vechiul Ordin nr. 4947/899/2018/1840/906/2016 (care se abrogă), noul Ordin aparent prevede o procedură simplificată de acordare a facilității. Totuși, chiar dacă multe condiții prevăzute în Ordinul precedent nu se mai regăsesc în cel nou, este important în continuare să se respecte atât prevederile relevante din Ordonanța 57/2002, privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, modificată și completată, cât și cele din alte legi speciale.

Inter-alia, facem referire în acest sens la faptul că nu se menționează în mod expres că angajatorul trebuie să aibă în obiectul de activitate și activități de cercetare-dezvoltare aplicativă și/sau de dezvoltare tehnologică, sau că angajatul trebuie să facă parte dintr-un compartiment de cercetare

dezvoltare, sau referință la studiile pe care ar trebui să le aibă angajații care beneficiază de scutire.

Numărul de documente justificative care sunt necesare pentru încadrarea persoanelor fizice scutite de la plata impozitului pe veniturile din salarii și cele asimilate salariilor ca urmare a desfășurării activităților în cauză a fost redus la următoarele:

– Documentul care conține datele de identificare ale proiectului de cercetare-dezvoltare și inovare;

– Fișele de pontaj aferente proiectului; și

– Statul de plată întocmit separat pentru fiecare proiect.

Pe de altă parte, Ordinul prevede un nou element pe care proiectul de cercetare-dezvoltare și inovare ar trebui să-l conțină și anume cel privind „indicatorii de rezultat definiți" care se referă la rezultatele cuantificabile angajate prin proiect.

Aplicarea scutirii de la plata impozitului pe venit se acordă în continuare după cum urmează:

– indiferent de rezultatul obiectivelor proiectului;

– doar pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor obținute de persoane fizice din realizarea efectivă de activități în cadrul unui proiect de cercetare- dezvoltare și inovare; și

– în limita bugetului de cheltuieli de personal alocat proiectului.

De asemenea, chiar dacă noul Ordin nu mai prevede metodologia specifică de calcul al contribuțiilor sociale, deducerilor, precum și a venitului net pentru determinarea impozitului pe venit sau a venitului net scutit, aceasta, in mod normal, nu se simplifică și va trebui făcută conform prevederilor Codului

fiscal.

Concluzionând, putem spune că deși noul Ordin încearcă să simplifice procedura pentru aplicarea scutirii, considerăm totuși că angajatorii ar trebui sa analizeze prevederile legilor adiacente în vederea asigurării condițiilor de legalitate pentru dezvoltarea activității de cercetare-dezvoltare și inovare, angajare a persoanelor fizice în astfel de activități și în consecință a aplicării scutirii.
Veniturile din salarii sau asimilate salariilor realizate în baza a două sau mai multe contracte individuale de muncă

Ordinul nr. 2343/2017 privind procedura de aplicare a prevederilor art. 140 alin. (3), lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Ordinul prevede procedura aplicabilă salariaților care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor, în baza a două sau mai multe contracte individuale de muncă a căror valoare cumulată este cel puțin egală cu salariul minim brut pe țară, în vedere stabilirii bazei lunare de calcul a contribuției de asigurări sociale (pensie) și a contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de angajator.

În acest sens, Ordinul prevede cazurile în care angajatul are obligația de a depune o declarație pe proprie răspundere, la angajatorii cu care are contracte individuale de muncă active, cu privire la faptul că venitul salarial cumulat este cel puțin egal cu salariul minim brut pe țară. De asemenea, este prevăzut atât modelul declarației, termenul până la care trebuie depusă la angajator (i.e. pana pe 5 a lunii următoare), cât și obligația angajatorilor de a pune la dispoziția angajatului, la cererea acestuia, a unui document cu privire la venitul brut realizat.

Această declarație este necesară pentru determinarea de către angajator a bazei de calcul pentru care se calculează cele două contribuții datorate de către angajator (la nivelul

venitului salarial efectiv realizat sau la salariu minim brut pe țara). Actul normativ are ca scop limitarea contribuției datorate în cazul angajaților cu mai multe contracte de muncă încheiate pe timp parțial, în condițiile în care pentru aceștia a fost introdusă recent obligația plății contribuțiilor cel puțin la nivelul unui salariu minim pe economie.

72% dintre companii declară că au nevoie de cel puțin 6 luni pentru implementarea plăţii defalcate a TVA

Aproape trei sferturi dintre companiile participante la un sondaj derulat de PwC România au declarat că estimează că au nevoie de un termen de cel puțin șase luni pentru implementarea plății defalcate a TVA și mai puțin de 2% consideră că vor reuși să o facă până la 1 ianuarie 2018.

„*Având în vedere nevoia companiilor private pentru un timp mai îndelungat de adaptare și un eventual risc de infringement al legislaţiei comunitare în materie de TVA, întrucât autoritățile nu s-au consultat în prealabil și cu Comisia Europeană, considerăm că ar fi oportun ca Guvernul să ia în calcul extinderea perioadei în care plata defalcată de TVA poate fi adoptată în mod opţional de companii şi renunţarea la impunerea obligatorie a acestui sistem*” , a declarat **Daniel Anghel, lider impozite şi taxe indirecte PwC ECE**.

Potrivit sondajului, 21% din cei peste 100 de participanţi la sondaj afirmă că au nevoie de mai mult de un an pentru

implementarea noului sistem, însă cei mai mulți (51,3%) estimează o perioadă de 6-12 luni. Un pic peste un sfert (26,1%) dintre reprezentanții companiilor consideră că le sunt necesare 3-6 luni, în timp ce numai 1,7% văd fezabilă o adoptare a mecanismului TVA defalcat în intervalul de până la 3 luni oferit de autorități.

Sondajul a fost realizat de PwC în cadrul unei conferințe pe care firma a organizat-o joi pe tema plății defalcate a TVA. La sondaj au răspuns peste 100 de directori şi manageri financiari ai unor companii, dintre cei peste 350 de participanți la conferință.

Un studiu realizat anterior de PwC pentru Comisia Europeană, referitor la fezabilitatea implementării unui astfel de sistem, a arătat că mediul de afaceri ar avea nevoie de o perioadă între 2 şi 4 ani pentru o tranziţie la sistemul plăţii defalcate de TVA care să nu cauzeze dificultăţi companiilor.

Pentru a atrage firmele să adopte noul sistem de TVA din perioada în care este optional, autoritățile au oferit stimulente, însă acestea nu se dovedesc suficient de atractive pentru a convinge agenții economici. Potrivit sondajului, 95,4% dintre companii nu vor implementa noul sistem în această perioada octombrie-decembrie 2017, în timp ce doar 4,6% afirmă vor migra mai devreme de momentul la care acesta devine obligatoriu.

“*Procentajul extrem de mare de companii care nu vor trece la TVA defalcat până la momentul când vor fi nevoite ar trebui să dea de gândit autorităților. O amânare a termenului de 1 ianuarie ar fi foarte utilă, întrucât ar asigura mediului privat timpul esențial pentru a se adapta la această schimbare radicală, dar ar oferi și statului un răgaz să consulte Comisia Europeană în privința sistemului de plată defalcată de TVA, evitând astfel o posibilă situație de infringement*“, a spus **Daniel Anghel**.

Sursa reticenței companiilor în ce privește noul sistem de TVA nu pare a fi costul generat de această schimbare, relevă studiul PwC. Mai mult de jumătate (55,7%) dintre participanți estimează că vor avea cheltuieli de implementare de până la 100.000 de Euro, 33% văd aceste costuri între 100.000 și 500.000 de euro, iar 10,3% așteaptă un impact financiar între 500.000 și 1 milion de euro. Doar un procentaj foarte redus, de 1%, estimează costuri de peste 1 milion de euro.

„*În privinţa costurilor, s-ar putea să vorbim totuşi de o subestimare a impactului financiar al adaptării sistemelor informatice şi a proceselor din cadrul companiilor pentru trecerea la noul sistem de plată defalcată a TVA. În plus, e posibil ca respondenţii să nu poată aprecia în acest moment în mod exact problemele de cashflow pe care noul sistem le va genera*”, a conchis **Daniel Anghel**.

Întrucât noul mecanism de TVA nu are doar efecte fiscale, conferința PwC a abordat mai multe subiecte importante pentru participanți, printre care componenta fiscală, cea juridică sau de IT.

Evenimentul a beneficiat şi de participarea unor înalţi oficiali din cadrul Ministerului Finanţelor Publice, ANAF, ai Trezoreriei, precum şi reprezentanţi ai băncilor şi ai asociaţiei de factoring.

Sumar al modificărilor legislative privind

tratamentul fiscal din perspectiva contribuțiilor sociale aplicabil contractelor de muncă part-time

Acte normative publicate:

Ordinul 2343/2017 privind procedura de aplicare a prevederilor art. 140 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Ordinului comun al Ministerului Finanțelor Publice, al Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Sănătății nr. 1.024/ 1.582/ 934/ 2017 pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere şi de gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţă nominală a persoanelor.

Ordinul 2343/2017:

Modificările legislative recente au instituit obligativitatea plății contribuțiilor sociale (CAS și CASS) la o bază de calcul egală cu **salariul minim pe economie** (1.450 lei) în situația angajaților care sunt remunerați cu salarii sub acest nivel (persoane angajate cu contract de muncă part time).

Ca excepție de la regula generală enunțată mai sus, contribuțiile se vor datora la nivelul salariului brut realizat efectiv dacă angajații realizează în cursul aceleiași luni venituri din salarii sau asimilate salariilor în baza a două sau mai multe contracte individuale de muncă, iar baza lunară de calcul cumulată aferentă acestora este cel puțin

egală cu salariul minim brut pe țară.

Pentru a beneficia de aceste prevederi este necesar ca salariatul să depună la fiecare angajator o **declarație pe proprie răspundere** care să ateste faptul că veniturile lunare brute cumulate sunt cel puțin egale cu salariul minim brut pe țară garantat în plată. Declarația va cuprinde ca elemente obligatorii datele de identificare ale salariatului precum și informații cu privire la încadrarea salariatului în situația de excepție privind calculul CASS și CAS (conform prevederilor art. 140, alin. (3) lit. (e) din Codul fiscal).

Declarația se depune lunar până pe data de 5 a lunii următoare pentru veniturile realizate în luna curentă.

În cazul nedepunerii declarației, angajatorul are obligația de a stabili baza lunară de calcul a contribuțiilor la nivelul salariului minim brut corespunzător numărului de zile lucrătoare din lună, dacă venitul brut se situează sub nivelul salariului lunar minim brut.
Declarația pe propria răspundere constituie document justificativ pentru fiecare angajator în vederea stabilirii bazei de calcul al CAS și CASS și prin urmare acesta are obligația de a înregistra și ține evidența acestor declarații.

Prin excepție de la prevederile anterioare, în cazul în care la unul dintre angajatori salariații realizează un venit brut lunar,corespunzător numărului de zile lucrate în lună, cel puțin egal cu salariul minim brut pe țară garantat în plată, aceștia nu au obligația depunerii declarației pe propria răspundere la angajatorul respectiv.

Modificări în Declarația 112:

Prin Ordinului comun al Ministerului Finanțelor Publice, al Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Sănătății nr. 1.024/1.582/934/2017 a fost actualizat modelul Declarației 112 privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a

persoanelor asigurate.

Formularul nu a suferit modificări esențiale ci au fost aduse doar anumite clarificări inclusiv cu privire la modalitatea declarativă a veniturilor obținute în baza contractelor part-time.

Noul formular va fi folosit începând cu obligațiile declarative aferente lunii **octombrie 2017**.

În vederea trecerii la sistemul de plată defalcată de TVA, companiile din Romania trebuie să-și adapteze sistemele informatice şi să-şi asigure liniile de finanțare

Plata defalcată a TVA devine operaţională în România, în mod opţional de la 1 octombrie şi obligatoriu de la 1 ianuarie 2018. Prioritară pentru companii va fi din acest moment adaptarea sistemelor IT și rezolvarea dificultăților de flux de numerar determinate de noul mecanism pentru TVA. În plus, companiile ar trebui să se pregătească, în măsura în care acest lucru este posibil, și pentru posibile blocaje la nivelul Trezoreriei și al ANAF. Acestea sunt câteva dintre concluziile conferinţei PwC dedicată introducerii sistemului plăţii defalcate de TVA, desfăşurată azi la Bucureşti.

„Potrivit unui studiu efectuat de PwC la solicitarea Comisiei Europene, referitor la fezabilitatea implementării unui astfel de sistem, mediul de afaceri ar avea nevoie de mai mult timp pentru a se pregăti pentru trecerea la noua modalitate de plată a TVA, estimările fiind între 2 şi 4 ani pentru o tranziţie optimă, care să nu cauzeze dificultăţi companiilor", a declarat **Daniel Anghel, liderul echipei PwC pentru Impozite şi Taxe Indirecte, PwC Europa Centrală şi de Est**.

Trecerea la plata defalcată, una dintre cele mai mari schimbări din ultimii ani în ce privește TVA, presupune că sectorul privat trebuie să se pregătească în ultimele trei luni ale anului, interval în care implementarea este opțională, pentru a face ajustările necesare.

Posibile dificultăți pentru companii la implementarea plății defalcate a TVA:

– actualizarea sistemelor ERP si modificarea procedurilor interne de lucru;

– costuri de personal;

– monitorizarea plăților şi transferurilor;

– evidențierea separată a tranzacțiilor in conturi dedicate de TVA si verificarea acestora de către autorități;

– costuri cu prefinanțarea TVA.

"*Impactul negativ ar putea fi atenuat semnificativ printr-o funcționare eficientă a ANAF și a Trezoreriei, astfel încât companiile să aibă acces la banii din contul de TVA rapid și cu formalități minime. Mediul privat este sceptic în această privință, întrucât situația infrastructurii IT a Fiscului, învechită și suprasolicitată, este de notorietate, iar implementarea plății defalcate a TVA ar putea fi unul dintre cele mai complexe proiecte din ultima perioadă*", a declarat **Daniel Anghel, lider CEE Taxe și Impozite Indirecte PwC**.

Trezoreria va administra speciale deschise automat pentru fiecare plătitor de TVA, în timp ce ANAF va fi responsabilă de aprobarea solicitărilor de transfer de bani din contul de TVA către un alt cont al titularului. Transferul ar trebui aprobat într-un termen de cel mult 3 zile lucrătoare.

„*În aceeaşi măsură, companiile vor trebui să identifice modalităţi de finanţare temporară pentru a putea prefinanţa sumele datorate drept TVA, însă este de văzut în ce măsură sistemul bancar va avea apetit pentru astfel de produse de prefinanţare, având în vedere neclarităţile privind modul de recuperare a sumelor din contul de TVA*”, a precizat **Diana Coroabă, Partener, Servicii Financiare, PwC România**.

“*Autoritățile au gândit și un sistem de stimulente pentru a convinge cât mai multe firme să intre în sistemul de plată defalcată încă din perioada opțională, facilități la impozitul pe profit și scutiri la penalitățile pentru sume restante datorate ca TVA la 30 septembrie, însă rămâne de văzut în ce măsură vor avea succes. În schimb, nivelul sancțiunilor contravenționale pentru cei care greșesc este unul de luat în considerare, întrucât, de exemplu, pentru sumele virate de către cei care pică sub incidența legii într-un alt cont decât cel de TVA aceste sancțiuni pot ajunge chiar și la 50% din sumele respective. Or, o asemenea sancțiune nu doar că ar putea genera probleme semnificative unei companii, dar ar trebui cel puțin diminuată de către instanțele de judecată, pentru a fi proporțională. Și, desigur, rămâne de văzut cum anume autoritățile vor reuși să aplice acest mecanism în ansamblul său și să respecte termenele obligatorii pe care legea pe prevede în sarcina lor, a căror încălcare ar putea de asemenea conduce la creșterea numărului de litigii și, nu în ultimul rând, la solicitarea de dobânzi de către contribuabili pentru asemenea întârzieri*”, a declarat **Dan Dascălu, avocat partener D&B David și Baias, societatea de avocatură afiliată a PwC în România**.

„*Conceptual un astfel de sistem de plata defalcată a TVA ar*

putea aduce și beneficii, printr-o reducere a decalajului foarte mare de TVA înregistrat încă de România în privinţa sumelor din TVA care ar trebui colectate, faţă de cuantumul care este efectiv colectat, de nivelul miliardelor de euro. Însă pentru a ajunge într-o situație în care efectele pozitive să justifice impactul negativ, noul sistem ar trebui gestionat corect, echilibrat și mai ales cu rapiditate în ce privește rambursările de TVA către companii. Totuși având în vedere durata mult prea scurta de implementare a acestui sistem fără existenţa unui studiu de impact si a unei consultări reale cu mediul de afaceri şi cu Comisia Europeană, pentru a-si arăta beneficiile credem ca acesta trebuie sa rămână opțional pe o perioadă de cel puțin 2 ani", a conchis **Daniel Anghel**.

În caz contrar, mecanismul de plată a TVA va genera consecințe extrem de grave pentru economia României putând duce chiar la blocarea activităţii agenţilor economici.

Advertising-ul în lumea jocurilor mobile

„Să faci business fără advertising este ca şi cum ai face cu ochiul cuiva în întuneric. Tu ştii ceea ce faci dar nimeni altcineva nu ştie." Aşa sună o binecunoscută vorbă în advertising. Această zicală este cu atât mai relevantă pentru industria de gaming. Un joc bine făcut fără advertising este încercarea de a cuceri o audienţă care nici nu ştie că exişti. La fel şi un advertising care omite mediul de propagare al mesajului oferit de jocuri. Dar să aprindem lumina!

Industria jocurilor pe mobil este în plină ascensiune. Potrivit Verto Analytics, pentru 57% dintre deţinătorii de

dispozitive mobile, jocul pe mobil este a doua cea mai populară activitate după utilizarea social media. La nivel mondial aceasta este industria cu o creştere anuală de 19%, o cifră de afaceri de 42 miliarde euro şi 42% din piaţa globală de gaming.

Popularitatea jocurilor pe mobil creşte corelat cu volumul smartphone-urilor şi tabletelor vândute. Prin intermediul acestor dispozitive mobile contactul cu consumatorul este cvasi-permanent. Timpul alocat utilizării acestora este distribuit între funcţionalităţi de bază cum sunt voce şi mesaj, reţele sociale şi navigare online. Astfel comportamentul de consum al jocurilor pe mobil devine intermitent. În aceste condiţii lupta pentru câştigarea atenţiei, testării unui joc, retentiei şi conversiei în bani a comportamentului consumatorului de jocuri este intensă.

Rezumativ, cele mai cunoscute 3 modele de monetizare ale jocurilor pe mobil sunt:

- **Vânzare directă/premium, cu plata la descărcarea jocului;**
- **Freemium, caracteristici de bază ale jocului gratuite şi acces la funcţionalităţi avansate contra-cost;**
- **Free-to-play, monetizare hibridă din ads şi funcţionalităţi în cadrul jocului.**

Deoarece free-to-play este cea mai des utilizată metodă de monetizare, Delta DNA a realizat la nivel global un studiu despre in-game advertising în cadrul jocurilor mobile cu monetizare free-to-play (FTP).

Concluziile sunt următoarele:

Abordări de advertising

1. Dacă în 2015, 54% dintre respondenţi spuneam că au abordarea optimă a advertising-ului pentru promovarea jocurilor şi 38% din venituri proveneau din advertising, în

2016 numai 48% din respondenţi cred că au abordarea optimă iar cota de venit din advertising a scăzut la 34%.

2. Singura abordare de promovare in-game care a înregistrat o creştere de la 36% la 42% este un singur ad sau cât mai puţine per sesiunea de joc.

3. Abordarea diferenţiată a advertising-ului în funcţie de canalul de promovare a înregistrat o surprizătoare scădere de la 36% la 23%, posibil din cauza dificultăţii sau ineficienţei de cost.

Frecvenţa ad-urilor

1. În mod surprinzător numai 14% dintre respondenţi consideră rata de abandon (churn rate) una dintre provocările cele mai mari datorate advertising-ului în cadrul jocului (in-game advertising), în timp ce 36% consideră engagementul şi 29% distracţia ca fiind cele mai mari provocări.

2. Contextualizarea răspunsurilor obţinute ne poate orienta spre concluzia că dezvoltatorii nu sunt îngrijoraţi atât de mult de numărul ad-urile în sine, cât de abilitatea de a le integra în experienţa generală a jocului.

3. Fie că sunt jocuri cu interstiţiale sau cu recompensă (rewarded), dacă ad-urile nu sunt corect măsurate şi aplicate, atunci se poate ca acestea să canibalizeze conversia cumpărărilor din aplicaţie (in-app purchase).

Tipuri de ads

1. Folosirea interstiţialelor înregistrează o scădere de la 67% la 21%, la fel şi rewarded video de la 56% la 44%.

2. Banner ads sunt singurele care înregistrează o creştere mai consistentă de la 39% la 50%.

3. O apariţie nouă este ad-ul sub formă video care nu recompensează, ci doar îl expune pe user/consumator de jocuri

la un mesaj relevant pentru el.

Dacă iniţial advertising-ul era văzut ca o extindere relativ minoră a jocului, în acest moment efectul acestei perspective asupra ratei de conversie a cumpărărilor din aplicaţie costă foarte mult. Simplul fapt al reducerii numărului de ads din dorinţa de a evita riscul scăderii retenției s-a dovedit o ipoteză care nu se susţine. Din rezultatele cercetărilor reiese că experienţa de joc afectează retenţia şi nu frecvenţa ad-urilor.

Integrarea unei experienţe de promovare în joc poate fi dăunătoare dacă nu este făcută bine. Dacă este bine integrată, aceasta poate să ducă experienţa la un alt nivel şi să susţină retenţia. Prin urmare advertising-ul n-ar trebui tratat că o anexă oarecare a jocului, ci ca parte din mecanica jocului. Poziţia ad-ului pe ecran, valoarea recompensei, design-ul, disponibilitatea acestuia în joc contează foarte mult. Astfel, multe dintre ocheadele campaniilor de advertising vor avea şanse mai bune să fie remarcate de către cei cărora li se adresează.

Autor: Constantin Măgdălina, Expert, Tendințe și Tehnologii Emergente